

Scénář – Vojtěch Petr

Julča, Anička, Anežka, Elia, Kristý

Epilog

JULČA: Vojtěch Petr se narodil roku 1948 v Praze, jak sám říká, jako pravý Pražák na Štvanici. Zažil a dosud zažívá veselý život, který byl plný dobrých i špatných chvil. A jak vzpomíná na své dětství?

Pamětník: 0:25 – 0:33

(8 sekund)

No krásně. Já vzpomínám na celý svůj život jako dobře, protože jsem si to užil, a ještě si to furt užívám (no).

1. Vstup – mládí

KRISTÝNA: Jeho tatínek byl učitel, maminka byla účetní. Když se v květnu rodičům narodil, doma už na něj čekal jeho o tři a půl roku starší bratr.

(Pamětník: 3:46 – 3:58 – nemusí být)

(12 sekund)

My jsme dokonce s bráchou chodili na stejnou školu, kde táta učil, mě teda přímo neučil, ale bráchu dokonce učil dějepis, myslím.. No, tak jsme tam měli takovou trochu protekci (smích).

3. Vstup – rok 1968

ELIA: Po střední škole se přihlásil na vysokou školu. Bylo to v období Pražského jara a Vojtěch Petr s kamarády založil Ralley klub na Praze 6. Byla to vinárnička s autodráhou a neobvyklým obrazem od malíře Káji Saudka.

Pamětník: 8:46 – 8:57

(11 sekund)

Kája Saudek nám tam nakreslil na celou stěnu krásnou formuli v zatáčce se zkoucenýma kolama, takže takhle jsme měli takovouhle hospůdku. (stop)

4. vstup – období po pražském jaru

JULČA: Studentský život byl narušen v srpnu 1968, kdy Československo obsadila vojska Varšavské smlouvy. Vojtěch Petr s kamarády protestovali proti vojákům vlastním způsobem.

6. Vstup – závěr

ANEŽKA: Přestože Vojtěch Petr prožil velkou část života v totalitě, stále zůstává optimistou. To radí i naší mladé generaci.

Pamětník: 32:01-32:07 střih 32:25-32:37 střih 32:44-32:49 (23 sekund)

No, všechno brát s optimismem. Prát se se životem, chovat se slušně... Mít dost kamarádů, mít dobrou práci, která mě baví, to je tak, to, co by za čím by mladí měli jít no a samozřejmě rodinu, vybrat si dobrýho partnera... vychovávat svoje děti, a pak i ty vnoučata a mít z nich radost.